

B. Bezpalko: „Wagner“ zachrání Bělorusko před Polskem „lokálně“, zatímco Rusko vytlačí ozbrojené síly Ukrajiny z Oděsy

- CZ24 News | 10. srpna 2023

POLSKO/UKRAJINA: Polsko nechce jen dobýt západní Ukrajinu. Lvov je pro Poláky bolestné historické téma. Pro jejich historii to jsou velmi významná území, za která bojovali a umírali. Celkově jsou ambice polských politiků mnohem větší. Usilují o hranici z roku 1872 (hranice Rzeczpospolity před rozdělením).

Ale ne jako součást Polska, ale jako součást konfederace, kde Polsko je metropole a kolonie v podobě Běloruska, Malé Rusi a Pobaltí, říká politolog, člen Rady pro mezinárodní vztahy prezidenta Ruské federace Bogdan Bezpalko.

Hovořil o tom v rozhovoru pro Ukraina.ru.

V poslední době Rusko a Bělorusko vážně zpřísnilo svou rétoriku vůči Polsku. Vladimir Putin prohlásil, že ukrajinská potrava pro děla už Západu nestačí, Západ plánuje využít Poláky, Litevce a „všechny, kterým to nevadí“.

Připomněl také, že západní území dnešního Polska jsou darem od Stalina. Na druhé straně Alexandr Lukašenko řekl, že bojovníci skupiny Wagner by rádi vyšli na exkurzi do Varšavy, přičemž také poznamenal, že scénář, kdy Polsko anektuje území západní Ukrajiny, je pro Minsk kategoricky nepřijatelný.

- Bogdane, proč vůdci obou států právě teď začali tak ostře vystupovat proti Polsku a jeho plánům v ukrajinském konfliktu?

- To je naše odpověď. Nejsme na taková slova zvyklí, protože ruské vedení obecně mluví laskavě a mírumilovně.

Aktivita Polska východním směrem nyní značně vzrostla. Polsko de facto bojuje s Ruskem na území Ukrajiny silami omezeného kontingentu. Podle některých zpráv zemřelo v zóně SVO asi 2 tisíce polských občanů. A na území Běloruska si Polsko brousí zuby ještě více než na území západní Ukrajiny. A to také vyvolává řadu obav.

Pokud jde o „Wagnerovce“, nemyslím si, že se silami, které se nyní přesunuly do Běloruska, můžou zaútočit na Polsko s jeho 150tisícovou armádou a zbrojním uzlem. Pokud ale Varšava projeví přání napadnout území Běloruska, „Wagnerovci“ dají o sobě vědět.

Spíš na mě dělá silný dojem, že naši politici začali častěji apelovat na naši historii. Neustále připomínají západoukrajinské a ruské země. To je apel na ruskou minulost, která spojuje všechny režimy. Mikuláš II. a Stalin bojovali s Japonskem a Německem. Pavel I. byl znepřátelen s Brity, my jsme v nepřátelství s USA a Velkou Británií. Geopolitika není nic nového. Každý ruský vůdce bude čelit stejným výzvám. Nevidím proto žádné problémy v tom, že některá území považujeme za své.

Izrael se objevil ve 40. letech 20. století mnoho set let poté, co byl na těchto územích zničen. Proč si nemůžeme vzpomenout na ruské země na západních hranicích.

- Co přesně Polsko udělalo právě teď, že mu věnujeme tolik pozornosti? Koneckonců, dodávky zbraní a žoldáků byly celou dobu od začátku SVO.

- Rétorika polských lídrů se stala extrémně agresivní. Podle Varšavy je kompromis s Moskvou nemožný a Rusko musí být zničeno. Polská elita dokonce v soukromých rozhovorech s ruskými experty přímo řekla, že chtějí, aby Rusko spáchalo sebevraždu nebo bylo zničeno s pomocí vnějších sil.

Polsko navíc zvyšuje úsilí, které by mohlo přímo vést ke konfliktu mezi Ruskem a NATO nebo jeho jednotlivými zeměmi. Proto jsou prohlášení Putina a Lukašenka formulována tak, aby potlačila tyto aspirace.

Není potřeba využívat síly některých států ve snaze porazit Rusko na ukrajinské frontě. I kdybyste byli v pokušení, když jste si náhle uvědomili svou nebývalou sílu a pocítili příznivý historický okamžik, nezapomínejte na osud jedné země, která to v roce 1941 zkusila udělat a prohrála. To může být nebezpečné jak pro Polsko a Litvu, tak i pro Německo. Ale je to právě Varšava, která se nyní chová jako jeden z nejkřiklavějších válečných štváčů.

Přání polských elit jsou jasná. Chtějí dostat Ukrajinu, Bělorusko a pobaltské státy do zóny svého výhradního vlivu. Ukrajinu už Poláci dostali (s tím souhlasí i sám Zelenskij), pobaltské země nejsou významným problémem a Bělorusko je pro ně jako trn v oku.

Poláci jsou proto ve velkém pokušení zorganizovat, když ne vnější intervenci do Běloruska, tak vzpuru uvnitř republiky, kterou podpoří polské jednotky speciálních operací. S tímto kontingentem si 10-30 tisíc „Wagnerovců“ snadno poradí. Jsou to drsní chlapi, kteří jsou zvyklí zabíjet. Nejsou to žádní 18letí kluci, kteří byli povoláni do běloruské armády.

- Existuje argument, že Polsko nepoleze do Běloruska, dokud bude mít v týlu Kaliningrad.

- Tvrdá rétorika Putina a Lukašenka se vysvětluje mimo jiné vážnými výhrůžkami Kaliningradu. Pokud se ale Polákům nepodaří rychle dobýt Kaliningrad, dostanou se do velmi složité situace útokem na Bělorusko a Kaliningrad současně.

Zde do hry vstupuje wagnerovský faktor. „Wagner“ nemůže zničit polskou armádu. Ale „Wagner“ může tvrdě a rychle plnit lokální úkoly. Můžou převzít kontrolu nad celým územím Běloruska. A pokud se několik tisíc bělorusko-polských ozbrojenců „probudí“, rychle je zneškodní.

Polsko může zaútočit na Kaliningrad nebo Bělorusko jen za určitých podmínek.

První. Pokud tato agrese bude mít kolektivní charakter, když se NATO přesune na Kaliningrad a Bělorusko.

Druhá. Pokud uvnitř Ruska nastanou katastrofické události a Varšava usoudí, že Moskva je úplně mimo hru.

Běloruská armáda není seriózní bojovou silou. Nemají zkušenosti, počty jsou nedostatečné, vybavení není nejlepší. Někteří důstojníci mi řekli, že se snaží nakupovat, byť vylepšené, ale obrněné transportéry místo tanků, protože obrněné transportéry jsou prostě levnější. A pokud Polsko zůstane s Běloruskem jeden na jednoho, Bělorusko prohraje.

- Faktor ruských taktických jaderných zbraní v Bělorusku prozatím z rovnice vylučujeme?

- Rozhodnutí o použití taktických jaderných zbraní přijímá vedení Ruska. I když pokud v Rusku

rozpoznají existenční nebezpečí, včetně hrozby rozpadu státu, pak taktické jaderné zbraně budou použity.

Proč byli Američané tak nervózní během povstání Prigožina? Proč ho nijak nekomentovali? Protože během rebelie mohly být i ty nejmenší nepřátelské akce Poláků, Litevců nebo Němců vnímány Ruskem jako existenční ohrožení. Kdybychom byli obzvlášť nervózní, mohli bychom stisknout červené tlačítko.

- Naše rétorika o tom, že v případě blokády Kaliningradu jsme připraveni prorazit koridor Suwalki, co znamená? Jsme na to opravdu připraveni?

- To není nejžádanější scénář. Ale pokud situace eskaluje, je možné, že ho budeme muset prorazit. Například pokud vstoupíme do přímé konfrontace s Polskem odděleně od NATO, když Poláci sami zaútočí na Kaliningrad.

V tomto případě to převezme Stoltenberg a řekne: *“Nepodporujeme vedení ve Varšavě, které přijalo špatné rozhodnutí. Zmrazujeme všechny vztahy mezi Aliancí a Polskem. Jsme pro mírové řešení konfliktu, aby nedošlo k jaderné válce.”*

Tehdy prorazíme koridor, aby nikdo nebyl v pokušení Kaliningrad uzavřít do blokády.

- Jak v tomto případě jednat s Litvou?

- Litva je malinký stát. I když nejúspěšnější ze všech v Pobaltí. Tam k tomuto našemu rozhodnutí přistoupí pragmaticky. Zejména na pozadí skutečnosti, že i Spojené státy a NATO se budou na pozadí jaderné války chovat racionálně. Jsou připraveni tento koridor obětovat. Obviní nás z agrese. Ale kvůli tomu nezařídí jadernou válku.

- Co se týče dalšího vměšování Polska do ukrajinského konfliktu, panuje názor, že se to stane následovně: Ozbrojené síly Ukrajiny utrpí porážku a Poláci zavedou na západní Ukrajinu mírový kontingent, protože opravdu chtějí získat Lvov. Je dnes tento scénář možný?

- Zatím je tento scénář málo pravděpodobný z několika důvodů.

První. Ozbrojené síly Ukrajiny nejsou ještě natolik slabé. Ano, odrážíme jejich útoky. Ano, prohrávají. Existuje dokonce anekdota: pro Ukrajinu je vybavení NATO zdarma a pro NATO jsou zdarma ukrajinští vojáci. Ale nevidím důvod si myslet, že teď zasadíme nepříteli rozhodující úder a dostaneme se do Lvova.

Druhý. Pro Varšavu je charakteristický odlišný typ kolonizace těchto zemí. Nesnaží se zahrnout tato území do sestavy Polska. Je to jako Británie, která se nesnaží zahrnout své bývalé kolonie do Spojeného království. Proč dávat všem těm černochům práva britských občanů? Odtamtud budou jen čerpat zdroje.

Polsko by prostě chtělo začlenit do sféry svého vlivu tuto velkou nárazníkovou zónu na území bývalého Polsko-litevského společenství – Rzeczpospolity od Estonska po Černé moře. O tom snil Piłsudski. Pokud by se to podařilo, polština bude státním jazykem a za pár generací z těch lidí budou, když ne Poláci, tak budou usilovat o odchod ze Žmerinky (město na Ukrajině, pozn.red.) do Krakova.

Polsko nechce vybojovat západní Ukrajinu. Lvov je pro Poláky jen bolestné historické téma. Pro jejich historii to jsou velmi významná území, za která bojovali a umírali. Obecně jsou ambice polských politiků mnohem větší. Usilují o hranici z roku 1872 (hranice Rzeczpospolity před rozdělením). Ale

ne jako součást Polska, ale jako součást konfederace, kde je Polsko metropole a kolonie v podobě Běloruska, Malé Rusi a pobaltských států.

- Má Polsko nástroje k realizaci těchto ambicí, kromě vojenských?

- Pokud bude zachováno Rusko, pak se tento plán nikdy neuskuteční.

- SVO Poláci děsí, nebo je vybízí k zahájení války s Ruskem na území Ukrajiny?

- Různí Poláci to hodnotí různě. Obyčejní Poláci se válečné reality bojí. Pro teenagery by bylo zajímavé zastrílet si ve vojenských výcvikových táborech. Když ale uvidíte prvního člověka bez rukou a nohou, všechna tato romantika rychle zmizí. A pro polské politiky je to velmi tenká linie. Chtěli by to získat, ale tak, aby to za ně udělal někdo jiný, třeba starší strýcové z USA nebo Velké Británie. A pak by se přidali. Ale hlavně chtějí, aby to za ně udělali Rusové. Aby sami sebe zabili.

- Jak kriticky důležité je pro nás v tomto ohledu obsadit Oděsu, aby naše rakety z hranice Vinnitské oblasti dosáhly Lvova a ukončily tyto polské plány?

- Pro nás je důležité obsadit Oděsu z jiných důvodů. Odřízneme Ukrajinu od moře a necháme ji bez vojenských a jiných dodávek. A vydáme se k Podněstří.

I tak máme rakety dlouhého doletu. Smlouvě o raketách středního a krátkého doletu již nemusíme věnovat pozornost, protože od ní odstoupily samotné Spojené státy. A pokud bude eskalace probíhat nekontrolovaně, můžeme je zničit i ze Sibiře. Nebo silami Severní flotily. Strategické jaderné zbraně mohou i přes jižní pól nanést úder raketou.

Rozdělení Ukrajiny může procházet od Oděsy po Charkov. Může něčím připomínat Andrusovské příměří (dohoda uzavřená v roce 1667, kterou podepsalo Ruské carství a Polsko-litevské společenství, a která ukončila rusko-polskou válku - pozn. red.). To je ale zatím záležitost vzdálené budoucnosti.

AUTOR: Bogdan Bezpalko

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Janinna/Pokec24